

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz

po rozpoznaniu, na posiedzeniu w dniu 24 lipca 2025 r. w Izbie Karnej,
w sprawie kasacyjnej **G.B.**,
skazanego z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 91 k.k.,
wniosku z dnia 11 czerwca 2025 r. adwokata J.G. - obrońcy skazanego G.B., o
wyłączenie SSN A.R. od udziału w rozpoznaniu złożonego przez obrońcę
skazanego G.B., wniosku o wyłączenie SSN R.W. od udziału w rozpoznaniu
sprawy kasacyjnej oznaczonej sygnaturą V KK 149/25

postanowił:

**na podstawie art 41 § 1 k.p.k. wyłączyć SSN A.R. od udziału w
rozpoznaniu wniosku adwokata J.G. - obrońcy skazanego G.B. z
dnia 29 maja 2025 r. o wyłączenie SSN R.W. od udziału w
rozpoznaniu sprawy kasacyjnej oznaczonej sygnaturą V KK
149/25.**

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 17 kwietnia 2024 r., sygn. akt II Ka 325/23, adwokat J.G. – obrońca skazanego G.B., zarzucił między innymi zaistnienie uchybienia stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą, o jakiej mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., polegającą na nienależytej obsadzie sądu drugiej instancji w składzie którego orzekał SSO X.Y., powołany na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Sieradzu na podstawie wniosku zawartego w uchwale z dnia [...] 2022 r., nr [...] /22, Krajowej Rady Sądownictwa,

ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, a więc organu niespełniającego warunku niezależności od władzy ustawodawczej i wykonawczej, co w konsekwencji prowadzi do naruszenia standardu niezależnego, bezstronnego i niezawisłego sądu w rozumieniu art. 45 § 1 Konstytucji RP, a także określonego w art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust 1 Europejskiej Konwencji ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, prawa oskarżonego do rozpatrzenia jego sprawy przez niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony ustawą.

Sprawa kasacyjna skazanego G.B. została zarejestrowana w Sądzie Najwyższym pod sygnaturą V KK 149/25 i przydzielona jako sprawozdawcy SSN M.S., a po jego wyłączeniu postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2025 r., sygn. akt V KK 149/25 (KRI 1014), przydzielona SSN R.W. W dniu 3 czerwca 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek z dnia 29 maja 2025 r. adwokata J.G. - obrońcy skazanego G.B. o wyłączenie SSN R.W. od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej oznaczonej sygnaturą V KK 149/25. Ten wniosek został przydzielony do rozpoznania SSN A.R. W dniu 12 czerwca 2025 r. wpłynął do Sądu Najwyższego wniosek z dnia 11 czerwca 2025 r. adwokata J.G. - obrońcy skazanego G.B., o wyłączenie SSN A.R. od udziału w rozpoznaniu złożonego przez obrońcę skazanego G.B. wniosku o wyłączenie SSN R.W. od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej oznaczonej sygnaturą V KK 149/25.

W związku wnioskiem obrońcy skazanego G.B. o wyłączenie SSN A.R. od udziału w rozpoznaniu złożonego przez obrońcę skazanego G.B. wniosku o wyłączenie SSN R.W. od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej oznaczonej sygnaturą V KK 149/25, **Sąd Najwyższy zważył co następuje.**

W orzecznictwie Sądu Najwyższego akcentowana jest konieczność różnicowania obiektywnej bezstronności sędziego i jego bezstronności w odbiorze zewnętrznym, przy czym co do odbioru zewnętrznego z reguły odwołać się można do oceny sytuacji dokonanej przez hipotetycznego, przeciętnie wykształconego, logicznie myślącego członka społeczeństwa, który nie jest osobiście zainteresowany wynikiem procesu. Wskazuje się, że instytucja wyłączenia sędziego w równej mierze służy zapewnieniu realnej bezstronności sądu, jak i

umacnianiu autorytetu wymiaru sprawiedliwości przez usuwanie choćby pozorów braku bezstronności (por. np. uzasadnienie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 lipca 2004 r., sygn. akt. SK 19/02, OTK ZU 2004, nr 7/A, poz. 67). Znaczenie społecznej oceny bezstronności sędziego, a także wynikająca z tego perspektywa interpretacji podstaw wyłączenia sędziego, skutkuje tym, iż o potrzebie zastosowania instytucji wyłączenia nie może decydować jedynie zasadność *in casu* zarzutu będącego podstawą wniosku o wyłączenie, ale również ocena, czy dla postronnego obserwatora zachodzą, w realiach sprawy, wystarczające okoliczności które w odbiorze społecznym mogą budzić wątpliwości co do bezstronności sędziego (por. np. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 grudnia 2005 r., sygn. akt SK 53/04). Kierując się tymi motywami Sąd Najwyższy uwzględnił wniosek z dnia 11 czerwca 2025 r. adwokata J.G. - obrońcy skazanego G.B. o wyłączenie SSN A.R. od udziału w rozpoznaniu złożonego przez tego obrońcę wniosku o wyłączenie SSN R.W. od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej oznaczonej sygnaturą V KK 149/25, albowiem w kasacji obrońcy skazanego G.B. zarzucono nienależytą obsadę sądu, gdyż orzekał sędzia powołany na ten urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, zaś SSN A.R. i SSN R.W. także zostali powołani na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek tak ukształtowanej Krajowej Rady Sądownictwa. Zatem w realiach niniejszej sprawy udział SSN A.R. w rozpoznaniu wniosku obrońcy skazanego G.B. z dnia 29 maja 2025 r. o wyłączenie SSN R.W. od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej oznaczonej sygnaturą V KK 149/25, w odbiorze zewnętrznym mógłby zostać odebrany jako postąpienie nie utrwalające obrazu sądu jako organu działającego w warunkach bezstronności. W literaturze podnosi się, że nie ma sprzeczności w zdaniu, cyt. „sędzia był stroną we własnej sprawie i wydał w niej bezstronny wyrok”. Nie da się wykluczyć, że w takim wypadku rozstrzygnięcie sędziego byłoby obiektywne, jednak samo orzekanie przezeń w takim układzie faktycznym, dla postronnego obserwatora, a także z punktu widzenia strony, naruszałoby zaufanie do wymiaru sprawiedliwości (por. np. Z. Łyda, Bezstronność arbitra a zakaz „zainteresowania w sprawie”, Państwo i Prawo 1996, nr 2, s. 51 – 54).

[WB]

[a.t]